



NIEUWSBRIEF

Nummer 2 – November-December 2010

Editoriaal

Is Israël wel geïnteresseerd in vrede?

In het Amerikaans weekblad Time stelt Karl Vick de vraag "Why Israel doesn't care about peace" (waarom maakt Israël zich geen zorgen om vrede). In een reportage vertelt hij dat de joden in de Israëlische steden Ashdod en Tel Aviv onverschillig zijn en niet wakker liggen van de heropgestarte vredesgesprekken in Washington. Toch zegt hij dat joden die familieleden in het Israëlisch leger hebben, zich wel betrokken voelen en deze gesprekken niet kunnen negeren. Hij voegt er niet bij dat dit leger al meer dan 43 jaar de Palestijnse gebieden bezet en dat er in de Israëlische gevangenissen duizenden Palestijnen zitten. Hij spreekt ook niet over de joodse kolonisten in de Westbank, zoals Danny Dayan (hoofd van de kolonistenraad Yesha) die begin september tijdens de ontmoeting van Israëlische premier Netanyahu en de Amerikaanse president Obama, volop in Washington tegen de bevriezing van de kolonies aan het lobbyen was, verklaart nu dat de gesprekken hopelijk zullen mislukken en pleit dan ook voor een status quo (Financial Times, 10/9/2010).

Wat de vredesgesprekken zelf betreft, heeft Obama de voorwaarde van de bouwstop in de joodse kolonies van de Westbank laten vallen. Ook heeft hij de Palestijnse politieke organisatie Hamas niet uitgenodigd en heeft hij een duidelijke keuze voor een tweestatenoplossing gemaakt.

Is Netanyahu dan wel geïnteresseerd in een akkoord met de Palestijnen? Zijn prioriteit ligt elders: hij is bezeten door Iran en zijn kernprogramma en zou wel enkele honderden Israëlische jachtvliegtuigen naar Iran willen sturen om er de kerninstallaties te bombarderen. En als hij dan toch onder Amerikaanse dwang met de Palestijnse president Abbas moet praten, dan eist hij dat de Palestijnen het joodse karakter van de Staat Israël erkennen.

En welke rol speelt de Europese Unie? Europa is meer geïnteresseerd in het verscherpen van sancties tegen Iran, hoewel Israël over een arsenaal van 200 kernbommen beschikt en heel wat VN-resoluties naast zich neerlegt.

En als de Europese commissaris Karel De Gucht wijst op de niet onbelangrijke rol van de joodse lobby in de Verenigde Staten dan eist de Amerikaanse *Wall Street Journal* het aftreden van De Gucht !!!

Het is dan ook belangrijk dat de gewone burger in Europa en meer bepaald bij ons zich blijft inzetten voor de rechten van het Palestijnse volk. Daarom heeft het Vlaams Palestina Komitee (VPK) en het Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen (CODIP) beslist om hun krachten te bundelen in een nieuwe VZW. Dit is de eerste Nieuwsbrief van de nieuwe **vzw Palestina Solidariteit**. We nodigen u trouwens van harte uit op de officiële start van onze vzw op **zaterdag 9 oktober** om 15 uur in Brussel (in het gemeenschapscentrum De Markten) met een debat over ***Palestina in de media***.

Het redactieteam

Brussel, 20 september 2010

Actueel

Naakt gefouilleerd



Vrijdag 20 augustus 2010

 Paul Bekaert (Tielt), Atilla Akçaoglu (Wilrijk), Fatma Cal (Wilrijk), Sofie Synnesael (Boekhoute), Tine Soens (Zwevegem), Wendy Verheyden (Anderlecht), Günther Furler (Antwerpen), Anne-Charlotte Verduyn (Brussel), Wouter De Witte (Leuven), Anne Westerduinen

(TIELT) - Met een groep van twintig deelnemers maakten wij in juli een negendaagse studiereis doorheen Palestina en Israël, georganiseerd door het Vlaams Palestina Komitee. Een echtpaar van Belgische nationaliteit en van Turkse afkomst behoorde tot ons reisgezelschap. Bij ons vertrek op 1 augustus via de luchthaven Ben Goerion (de luchthaven van Tel Aviv) behandelde het veiligheidspersoneel de man op een mensonterende wijze. Nog voor het koppel het luchthavengebouw betrad, onderwierpen de securitymensen beiden aan een verhoor en tweemaal aan een onderzoek met detector. Andere passagiers konden ongehinderd doorstappen. Na twee grondige controles van hun bagage namen zij de man mee voor verder lijfonderzoek. Een veiligheidsman onderwierp hem tot drie maal toe met drie verschillende metaaldetectoren aan een test. Een bijgeroepen collega voerde een vierde controle uit. De test was telkens negatief. Hierop moest de man zich volledig uitkleden en onderzocht een bijgeroepen collega zijn kledij. Vervolgens wreven de andere twee langdurig met hun detectoren over zijn geslachtsorgaan. Nu, noch bij mijn voorgaande vijf reizen hebben ikzelf noch mijn reisgenoten ooit zo'n behandeling ondergaan. Onmenselijke en vernederende behandeling is een schending van de mensenrechten. Discriminatie is dit evenzeer. Wij protesteren hiertegen met klem.

Mensenrechten

Stemmen vanuit de bezetting

Regelmatig worden Palestijnse jongeren gearresteerd door het Israëlische leger, bijvoorbeeld voor het gooien van stenen, en onderworpen aan mishandeling en marteling. Het verhaal van A., dat u hieronder leest, is zeker geen uitzondering, maar

*lijkt eerder de norm te zijn. Ook de Israëliische mensenrechtenorganisatie B'Tselem onderzocht begin dit jaar nog het geval van 4 jongens tussen 12 en 15 jaar die tijdens een nachtelijke raid gearresteerd werden.*¹

Naam: A.²

Datum van arrestatie: 26 mei 2010

Leeftijd op moment van arrestatie: 15

Beschuldiging: met stenen gooien

In de vroege ochtend van 26 mei 2010 rond 1u30 wordt een 15-jarige jongen gearresteerd door Israëliische soldaten in zijn ouderlijk huis in de buurt van Hebron, in Bezet Palestijns Gebied.

"Ik sliep toen ik gewekt werd door gebonk op de voordeur", herinnert zich de 15-jarige A., "mijn vader werd ook wakker en ging naar de deur om die te openen." A. stond naast zijn vader toen deze de deur opendeed en zag een groot aantal soldaten die zijn familie bevel gaf het huis te verlaten. "We gingen allemaal naar buiten behalve mijn broertje van 1 jaar, maar één van de soldaten zei aan mijn vader dat iedereen naar buiten moest komen, zonder uitzondering. Mijn vader zei hem dat mijn broertje nog maar 1 jaar oud was en dat hij buiten wellicht zou gaan hoesten en het koud zou krijgen, maar de soldaat hield vol dat hij ook naar buiten moest komen".

Toen de familie eenmaal buiten stond, vroeg een soldaat naar A. die zichzelf identificeerde. "Kom met me mee" beviel de soldaat, ondanks het feit dat A. geen hemd aan had, evenmin als schoenen. A.'s vader vroeg de soldaten waar ze zijn zoon naartoe brachten, maar als antwoord kreeg hij enkel "we nemen hem mee en zullen hem straks terugbrengen" A.'s vader ging daarop het huis weer binnen en haalde een paar schoenen, een overhemd en een jasje voor zijn zoon, maar dit werd hem afgepakt door een soldaat die alles in een militair voertuig gooide voordat de vader het aan A. kon geven. A.'s handen werden toen achter zijn rug gebonden met plastic koorden. Hij werd geblinddoekt en vervolgens in een militair voertuig gelegd met zijn hoofd tegen de vloer. Zo gauw het voertuig in gang schoot, voelde A. hoe soldaten hun voeten op zijn rug zetten. "Ik vroeg één van hen of hij de plastic koorden wilde losmaken maar hij zei "hou je kop," en sloeg me op de schouder met de loop van zijn geweer".

A. gelooft dat hij eerst naar de nabije Israëliische kolonie van Karmi Zur werd gereden, waar hij naar binnen werd gebracht en, vastgebonden en geblinddoekt, op een stoel moest gaan zitten, tot ongeveer 9 u. "Rond 5 u," herinnert A. zich "moest ik naar de WC en vroeg dat aan één van de soldaten, maar hij zei "niet nu, geen WC nu". A. kreeg pas toestemming het toilet te gebruiken rond 11 u, nadat hij ondervraagd was.

Op een gegeven moment in die ochtend werd A. overgebracht naar het nabije Etzion Interrogation and Detention Centre, op het gebied van de Israëliische kolonie Gush Etzion, en werd daar ondervraagd. "Rond 10 u of 10u30 werd ik naar de ondervragingskamer gebracht," herinnert A. zich. "De plastic koorden werden vervangen door handboeien. "Ga op de vloer zitten", beviel een ondervrager. Ik was nog steeds geblinddoekt. "Wil je me niet vertellen wie er samen met jou stenen gooide?" vroeg hij mij. "Ik heb geen stenen gegooid en ik weet ook niet wie er stenen zou gegooid hebben," zei ik hem. "Je bent een leugenaar, hoerenjong", zei hij, en gaf mij een harde trap in

¹ Israel Police Arrests children aged 12 to 15 in night raids in Silwan, East Jerusalem.

http://www.btselem.org/english/jerusalem/20100217_jm_minors_arrested_and_abused_by_police.asp

² Defense For Children International – Palestine Section – Voices from the occupation – 13/06/2010

mijn rug.” De ondervrager verliet toen het vertrek en kwam vijf minuten later terug met, zo meent A., auto-startkabels. “Hij plaatste één kant op mijn handboeien en het andere einde op mijn penis. Het deed verschrikkelijk veel pijn en ik begon te schreeuwen. Hij zei “Ik wil dat je bekennt, anders zet ik stroom op de kabel en zul jij nooit kinderen krijgen.” Aanvankelijk weigerde A. te bekennen maar de ondervrager schopte hem verscheidene malen in de rug en zette zijn voet op A’s handboeien. “ Ik bekende dat ik enkele weken daarvoor stenen had gegooid, evenals twee jaar geleden. Ik bekende omdat ik niet nog eens gefolterd wilde worden”.

Op 1 juni 2010, na nog twee keer opgeroepen te zijn voor het Militaire Gerechtshof in Ofer en na een beroep, werd A. vrijgelaten na een borgsom van NIS 500 (US\$140) en twee betalingen van NIS 20,000 (US\$5,500) door zijn vader en zijn oom. Op de dag van vandaag moet A. nog officieel beticht worden van een misdrijf. Elk jaar worden ongeveer 700 Palestijnse kinderen gevangen gehouden en vervolgd in het systeem van de Israëlische militaire rechtbank. De meesten van deze kinderen leggen bekentenissen af tijdens hun ondervraging. Rapporten van mishandeling en misbruik zijn er in grote getale. A.’s geval werd ook recent bericht in de Haaretz krant³.

Inleefreis Juli 2010

Reflecties

👤 Sofie

In de internationale pers beweert Israël altijd dat het een democratisch land is dat alle volkeren, inclusief die in de bezette gebieden, gelijk behandelt, maar dat die taak bemoeilijkt wordt door Palestijnse terroristen.

De werkelijkheid is anders. Tussen 22 juli en 2 augustus maakte ik, onder leiding van het Vlaams Palestina Komitee een inleefreis naar de bezette Westbank en wat ik daar zag heeft me diep geschokt. Van een democratie of gelijke rechten voor de Palestijnen is geen sprake, van een apartheidsstaat des te meer. Israël schuwt geen enkel middel om de Palestijnen van hun basisrechten te beroven en hun leven te bemoeilijken.

De apartheidsmuur loopt als een litteken door de Palestijnse gebieden en rijt dorpen en families uiteen en verhindert de Palestijnen de toegang tot hun land, hun huis, hun werk en Jeruzalem. Zo had een groot deel van de inwoners van Bethlehem (ongeveer 30 minuten van Jeruzalem) Jeruzalem nog nooit gezien omdat ze geen Israëlische toestemming kregen om de checkpoint tussen Bethlehem en Jeruzalem te passeren. Degene die wel toestemming hebben, moeten dagelijks 3 uur opeengepakt als dieren in een kooi aanschuiven en controles passeren, in de hoop dat de Israëlische soldaten hen de grens doen overgaan. Voor de vergelijking: wij deden slechts 5 minuten over hetzelfde traject. Andere Palestijnen verloren hun olijfgaarden en dus hun inkomen door de muur,



³ Palestinian teen accuses IDF of sexual harassment. <http://www.haaretz.com/print-edition/news/palestinian-teen-accuses-idf-of-sexual-harassment-1.295234>

waardoor ze met moeite de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Het Israëliëse excuus dat de muur op de groene lijn (grens die na de oorlog van 1948 vastgelegd werd) loopt, is gelogen. De muur loopt niet alleen dwars door Palestijns gebied, hij is ook zo gebouwd dat een groot deel van de Palestijnse grond aan de Israëliëse kant van de muur kwam te liggen.

En het blijft niet bij deze pesterij. In Hebron is de oude binnenstad met netten overspannen omdat de Israëliëse kolonisten, die op de bovenverdieping van de huizen wonen, de Palestijnen, die beneden wonen, met stenen, uitwerpselen en rotte eieren bekogelen. De Palestijnse kinderen moeten er onder internationale escorte naar school gebracht worden om te verhinderen dat ze door kolonisten aangevallen en mishandeld worden. Verder telt Hebron meer dan 100 checkpoints en blokkades, die het leven in de stad volledig paralyseren. Veel Palestijnen vertrekken terwijl de anderen onder enorm moeilijke omstandigheden leven. Zo is een deel van de binnenstad door de blokkades niet toegankelijk voor Palestijnse auto's, waardoor Palestijnen die medische hulp nodig hebben niet op een ambulance kunnen rekenen. Zij moeten op eigen houtje de checkpoints passeren vooraleer ze geholpen kunnen worden. Hierdoor zijn ze aan de grillen van de Israëliëse soldaten overgeleverd. Vaak laten die de zieke Palestijnen niet door, waardoor het gebeurt dat vrouwen voor de checkpoint bevallen of dat doodzieke mensen creperen. Het doel van die wreedheden is ervoor zorgen dat de Palestijnen hun huizen ontvluchten zodat de kolonisten meer gebied voor zich hebben.

Niet alleen in Hebron, maar ook in andere delen van de Westbank neemt het aantal Joodse nederzettingen spectaculair toe.



Van de bouwstop die Netanyahu vorig jaar in november aan Obama beloofde, is geen sprake. Sommige gebieden zijn in een ware bouwwerf getransformeerd, waar de kranen en de cementmolens overuren doen. In de islamitische wijk in het oude stadsdeel van Jeruzalem zie je steeds meer Joodse vlaggen. In Oost-Jeruzalem zwijgen de Israëliëse bulldozers nooit. Palestijnse huizen worden massaal platgegooid zodat de Joodse

nederzettingen uitgebreid kunnen worden. De kosten voor de vernietiging van de huizen zijn voor de Palestijnen zelf waardoor er intussen een tendens ontstaan is waarbij Palestijnen hun eigen huizen vernietigen om de hoge kosten van de onteigening niet te hoeven betalen. In Hebron lassen de Israëli's de Palestijnse voordeuren dicht waarna ze de woningen inpalmen.

In de gebieden die na de vredesgesprekken in Oslo in 1993 volledig of gedeeltelijk onder Israëliëse controle kwamen (B-en C zones), ontbreken alle basisvoorzieningen. Er is geen afvalophaling, geen riolering, nauwelijks openbaar vervoer en de wegen zitten vol putten en gaten. De weinige scholen en gezondheidscentra die er zijn, werden met buitenlands kapitaal gefinancierd. Het weinige water dat er is, wordt door de Israëli's opgepompt om de nederzettingen te voorzien, terwijl de Palestijnen soms dagen zonder water kennen. Uit onderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie blijkt dat een Joodse kolonist gemiddeld 280 liter per dag verbruikt, terwijl een Palestijn het met 60 liter moet stellen.

Verder leven de Palestijnen in constante angst. Angst voor onteigening, angst voor Israëli'sche aanvallen en pesterijen en angst om hun deur uit te gaan. Het kan immers gebeuren dat een Palestijn naar de moskee gaat en zijn eigen huis niet meer binnenkan als hij terugkomt omdat zijn huis tot militair gebied uitgeroepen is. Verder deinzen de Israëli's er ook niet voor terug om de noodtoestand af te kondigen, wat betekent dat de Palestijnen hun huizen niet mogen verlaten. Wie dan medische hulp nodig heeft of gewoon geen eten meer in huis heeft, krijgt het bijzonder moeilijk. Zelfs gebieden die tijdens de Oslo-gesprekken aan de Palestijnse Autoriteit overgedragen zijn (A-zone), zijn niet vrij van Israëli'sche invallen.

Al deze praktijken zijn een voorbode van wat nog komen moet. Uit Israëli'sche plannen blijkt immers dat Israël de Palestijnen op termijn in reservaten wil onderbrengen. Binnen die reservaten zullen er geen economische middelen aanwezig zijn, zodat de Palestijnen voor hun overleven van de goodwill van de internationale gemeenschap afhankelijk zullen worden.

De Israëli's zelf zien geen kwaad in hun beleid en snoeren elke kritiek de mond door naar veiligheidsrisico's te verwijzen. Volgens hen zijn alle Palestijnen terroristen en zelfmoordenaars en is niemand veilig in Palestijns gebied. Ook dat argument houdt geen steek. Ik heb tien dagen onder de Palestijnen gewoond en ik voelde me geen moment onveilig. De Palestijnen die ik leerde kennen, waren stuk voor stuk gastvrije, sterke mensen die van een betere toekomst dromen en die vergoed willen worden voor het leed dat hen aangedaan is en aangedaan wordt. Ik voelde me enkel bedreigd als er een Israëli'sche soldaat in de buurt waren aangezien zij er niet voor terugdeinsden om ons lastig te vallen, te intimideren en te verhinderen dat we plaatsen bezochten die hen niet aanstonden. Zelfs op de luchthaven waren we niet veilig. Zo werd een medereiziger van Turkse origine aan een vernederende naaktfouillering onderworpen omwille van zijn afkomst, terwijl anderen van de groep minutenlang ondervraagd werden omdat ze brochures van Palestijnse ngo's bij zich hadden. Landen die toeristen aan zulke praktijken onderwerpen, moeten veel te verbergen hebben.

De wereld staat erbij en kijkt ernaar. Elke dag wordt de muur langer, de haat groter en de verzoening onmogelijker. Elke dag wordt de Joodse staat groter, ten koste van de Palestijnen. Er doet zich een bijna geruisloze genocide voor in de Palestijnse gebieden, maar de internationale gemeenschap zwijgt uit angst om van antisemitisme beschuldigd te worden of omdat Israël een belangrijke handelspartner of bondgenoot is. Zolang we zo handelen en de Israëli'sche praktijken geen halt toeroepen, is een nieuwe Intifada onvermijdelijk, blijft vrede in het Midden-Oosten een mooie droom en is er geen sprake van een democratie of gelijke rechten in Israël.

Steun Palestina Solidariteit!

Legaten en duo-legaten

Wat is een legaat?

Een legaat is de uiterste wilsbeschikking (testament) waarbij de erflater aan één of meer personen al de goederen (niets uitgezonderd) geeft, die bij zijn overlijden zal nalaten. Dat kan zowel aan een persoon zijn als aan een instelling die het recht heeft om legaten

te aanvaarden, zoals Palestina Solidariteit vzw. Sommige erfgenamen worden door de wet beschermd en hebben recht op een bepaald deel van uw nalatenschap.

Maar u beschikt steeds vrij over het overblijvende deel. U kunt dus een legaat schenken aan Palestina Solidariteit en alzo de Palestina-werking in Vlaanderen steunen.

Hoe schenkt u Palestina Solidariteit een legaat?

Het volstaat om in uw testament te vermelden dat u een deel, of heel uw bezit als u geen wettelijke erfgenamen hebt, nalaat aan de vzw Palestina Solidariteit. U kunt dit zowel in een handgeschreven als in een notarieel testament doen. Een handgeschreven testament is door u eigenhandig geschreven, gedateerd en getekend. In een notarieel testament schrijft de notaris neer wat u dicteert, waarna u het ondertekent. Voor alle zekerheid raden wij u aan om uw testament steeds in bewaring te geven bij een notaris.

Fiscaal voordelig

Een legaat aan Palestina Solidariteit is fiscaal aantrekkelijk.

Palestina Solidariteit moet immers maar 8,8 % successierechten betalen wanneer de persoon die het legaat overmaakt in Vlaanderen woont. Uw erfenis komt dus voor meer dan 90 procent ten goede aan de werking van Palestina Solidariteit.

Het duolegaat

Wanneer u geen kinderen heeft en uw bezittingen wil nalaten aan erfgenamen die niet in rechte lijn zijn, kan u een duolegaat overwegen.

Met een duolegaat bevoordeelt u zowel uw erfgenamen als Palestina Solidariteit. In dat geval betaalt Palestina Solidariteit de successierechten van de andere erfgenaam. Zo ontvangen uw erfgenamen uiteindelijk een groter bedrag, en steunt u tegelijkertijd Palestina Solidariteit.

De voordelen van een duolegaat:

Met een duolegaat kunt u heel wat successierechten uitsparen.

U schenkt aan een goed doel, bijvoorbeeld Palestina Solidariteit, en tegelijk bevoordeelt u uw erfgenamen. Palestina Solidariteit betaalt in dat geval immers de volledige successierechten voor uw erfgenamen, tegen het gunsttarief van 8,8%. Dus alle partijen winnen hierbij, met de overheid als vrijwillige verliezer.

Een duolegaat moet voldoen aan **drie voorwaarden**:

1. Er moet een testament zijn.
2. Er moet een legaat zijn ten voordele van één of meerdere personen.
3. Er moet een tweede legaat zijn ten voordele van een erkende organisatie, zoals vzw Palestina Solidariteit, die alle successierechten van de eerste persoon moet betalen.

Voorbeeld:

Bij een gewoon legaat: Peter is kinderloos. Hij laat 25.000 euro na aan zijn nichtje Marieke.

- Marieke betaalt 45% successierechten op de schijf tot 75.000 euro (hoogste tarief voor neven, nichten, tantes, ooms en 'vreemden') = $25.000 \times 45\% = 11.250$ euro.
- Marieke houdt $(25.000 - 11.250 =)$ 13.750 euro over.

Bij een duolegaat: Peter verdeelt zijn vermogen van 25.000 euro tussen zijn nichtje Marieke die 15.000 euro krijgt en Palestina Solidariteit vzw dat 10.000 euro krijgt.

- Marieke betaalt geen successierechten. Die worden immers betaald door de vzw Palestina Solidariteit. Zij houdt dus netto 15.000 euro over.
- Palestina Solidariteit betaalt:
 - $15.000 \times 45\%$ (de successierechten van het deel dat Marieke krijgt tegen het tarief tussen ooms en nichten) = 6.750 euro
 - $10.000 \times 8,8\%$ (de successierechten van het deel dat Palestina Solidariteit krijgt, tegen het voorkeurtarief voor erkende organisaties) = € 880

Samen een totaal van 7.630 euro. Palestina Solidariteit houdt dus netto $(10.000 - 7.630 =)$ 2.370 euro over.

Opgelet, het duolegaat levert niet altijd een (even groot) voordeel op, al was het maar omdat de successierechten variëren volgens de graad van verwantschap. Als u overweegt een deel van uw vermogen aan een erkende organisatie na te laten, raadpleeg dan altijd een notaris en laat de berekening maken in uw specifieke geval.

Palestina Solidariteit vzw **besteedt uw geld goed.**

De notaris waakt erover dat uw testament correct wordt uitgevoerd. Maar u kunt in uw testament ook een testamentuitvoerder aanstellen, meestal een vriend of een lid van de familie. Die waakt nog eens extra over de goede aanwending van uw legaat.

Palestina Solidariteit vzw engageert zich om uw bijdrage zo goed mogelijk te laten renderen, zodat u, ook als u er niet meer bent, heel wat mensen een beetje gelukkiger kan maken.

Meer informatie?

Is iets u niet duidelijk of wil u gewoon even met iemand van de vzw Palestina Solidariteit van gedachten wisselen over een legaat of duolegaat, aarzel niet om ons te contacteren.

secretariaatADpalestinasolidariteit.be of infoADpalestinasolidariteit.be

Palestina Solidariteit: onze nieuwe naam voor een sterkere werking

Debat 9 oktober 2010: Palestina in de media

Afscheid nemen is nooit leuk. Je beseft hoe erg je gehecht bent geraakt aan bepaalde zaken. Op 5 juni 2010 namen we - CODIP en het Vlaams Palestina Komitee, die al jaren intens samenwerken rond Palestina - een belangrijke beslissing.

We vormen een nieuwe vzw, met evenveel inzet door onze vrijwilligers, met een Noord- en Zuid-werking voor Palestina, met de mogelijkheid tot fiscale attesten en steun aan diverse projecten. Met een nog sterkere werking voor de vrijheid, mensenrechten en strijd voor gelijke rechten voor het Palestijnse volk.

Vanaf nu heten we **Palestina Solidariteit vzw!**

De nieuwe naam en de nieuwe werking willen we vieren op onze eigen manier : met een hapje en een drankje, maar ook met info en debat. We nodigen u daarom vriendelijk uit op ons

DEBAT : PALESTINA IN DE MEDIA

MET STAN VAN HOUCKE, INGE VRANCKEN EN BART BEIRLANT

AANSLUITEND : RECEPTIE

Waar? CC De Markten, Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel

Wanneer? Zaterdag 9 oktober om 15 uur, Debat om 15:30 - Receptie om 17u

Wie?

Stan Van Houcke is schrijver en publiceerde recent "De oneindige oorlog"

Inge Vrancken is chef buitenland bij de VRT

Bart Beirlant is chef buitenland bij de Standaard.

Deelname is gratis, maar u wordt vriendelijk verzocht uw deelname te bevestigen via secretariaatADpalestinasolidariteit.be

De laatste jaren raakten alsmaar meer mensen en groeperingen overtuigd van sancties tegen Israël zolang de agressieve bezetting tegen miljoenen Palestijnen blijft voortduren. De publieke opinie raakt alsmaar beter geïnformeerd, alleen blijft de politieke wil nog vaak afwezig om met daden tegen Israël te reageren zodat dit conflict eindelijk wordt opgelost. Wij zijn U bijzonder dankbaar voor de vele projecten die wij konden verwezenlijken dankzij Uw steun aan CODIP. Rechtvaardigheid voor het Palestijnse volk blijft ons doel. Wij rekenen op Uw verdere steun via **Palestina Solidariteit**.

Kalender

Meer gedetailleerde informatie van deze activiteiten vindt u terug op onze website.



25 september 2010 – **Expo: Palestina in dialoog**

Waar? Gemeenschapscentrum de Zandloper, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel

Wat? 27 kunstenaars trokken op een zevendaagse reis door Palestijnse gebieden. Een onvergetelijke ervaring! Hun indrukken krijgen we in een tentoonstelling van reisdagboeken, tekeningen, foto's, schilderijen, projecties, muziek, sculpturen en een prentenboek.

 26 september 2010 – **Dag van Palestina**

Waar? Stuivenbergplein, Antwerpen - Organisatie: VOEM

 26 september 2010 – **Terminus Gaza**

Waar? Stationsplein Halle

Wat? Doorlopend drank- en eetgelegenheid, animatie, publieke kunstveiling, kleding-, spullen- en hobbymarkt, optredens, ... ten voordele van Belgium to Gaza

 5 oktober 2010 – **Over de impasse van het Israëlisch-Palestijns conflict**

Waar? Elcker-ik, Breughelstraat, 2018 Antwerpen

Wat? Informatieavond onder begeleiding van Numan Othman

 9 oktober 2010 – **Debat Palestina in de media**

Waar? CC De Markten, Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel

 9 oktober 2010 – **Avond ter ondersteuning van het Russell Tribunaal**

Waar? Elsene

Wat? Het Belgische Steuncomité organiseert een avond ter ondersteuning van het Russell Tribunaal over Palestina.

 23 oktober 2010 – **Ieper Vredesloop**

Wat? De Käthe Kollwitz Vredesloop 2010 steunt Belgium to Gaza.

 11 november 2010 – **Film Agami**

Waar? Tielt: cultuurcentrum

 20 november 2010 – **Dansavond met DJ L'Esprit**

Waar? Zaal St-Amands te Geel

Wat? I.s.m. Dance 2 Support ten voordele van 'Palestina Solidariteit'.

 27 november 2010 – **Nationale boycotactie**

 1 december 2010 – **Leuven-Zuid**

 Voorjaar 2011 – **Inleefreis Palestina Solidariteit**

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen? Stuur dan een email met de vermelding "Uitschrijven nieuwsbrief" naar ons emailadres secretariaat AD palestinasolidariteit.be

